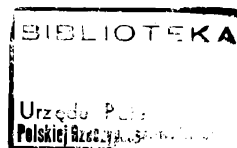

URZĄD PATENTOWY

E 04 b 1/26

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 21148.

Kl. 37 a, 4.

Romuald Miller
(Warszawa, Polska).

37a, 1/26

Sposób budowy domów drewnianych.

Zgłoszono 27 maja 1932 r.

Udzielono 25 lutego 1935 r.

Domy drewniane, budowane z okraglaków lub bali, aczkolwiek odpowiadają wymaganiom pod względem cieplnym, wykazują tę niedogodność, iż wskutek zsychniania się drzewa ściany ich w całości lub częściowo zmniejszają swą wysokość i szerokość, co jest przyczyną różnych nieszczelności i co powoduje konieczność ciągłego uszczelniania i naprawiania tych ścian. Znanie są również domy, których ściany składają się z desek lub płyt, przymocowanych z obydwóch stron do słupów i rygli. Komory, powstałe w tych ścianach pomiędzy deskami lub płytami, są wypełniane jakimkolwiek materiałem izolacyjnym albo pozostają niezapełnione, jako komory izolacyjno - powietrzne. Domy tego rodzaju wykazują tę niedogodność, że komory wskutek swej nie-

szczelności nie dają pewności pod względem cieplnym, a są jednocześnie siedliskiem rozmaitego rodzaju szkodników, jak myszy i szczurów, a także i pasorzytów.

Wynalazek niniejszy ma na celu usunąć niedogodności powyższe.

Cel powyższy osiąga się według wynalazku w ten sposób, że deski o jednakowej lub różnej szerokości łączy się, np. gwoździami, ze sobą napłask i ustawia się pionowo, wskutek czego tworzy się ściana o grubości, równej szerokości desek lub większej, w zależności od sposobu ułożenia desek, np. od przesunięcia desek względem siebie o pewną część ich szerokości.

Na rysunku uwidoczniiono ścianę domu, zbudowaną według wynalazku, w przypadku zastosowania desek o jednakowej sze-

rokości, ustawionych pionowo i ułożonych w ten sposób, aby grubość ściany była równa szerokości desek. Na rysunku pokazana jest ściana z desek o przekroju prostokątnym, chociaż mogą być zastosowane deski o innym kształcie poprzecznego przekroju, np. klinowate lub deski szpuntowane, półszpuntowane i t. d., byle były one łączone gwoździami napłask ze sobą w sposób powyżej opisany. Fig. 1 przedstawia ścianę w widoku z przodu, fig. 2 — poziomy przekrój ściany wzdłuż linii *E — F* na fig. 1, fig. 3 — pionowy przekrój ściany wzdłuż linii *A — B* na fig. 1, fig. 4 — pionowy przekrój wzdłuż linii *C — D* na fig. 1, fig. 5 — w skali zwiększonej poziomy przekrój ściany przed zeschnięciem się drzewa, fig. 6 — tenże przekrój po zeschnięciu się drzewa, wreszcie fig. 7 — przekrój pionowy w skali zwiększonej, wyjaśniający sposób budowy strópów na ścianach, zbudowanych według wynalazku.

Na rysunku cyfra 1 oznacza poszczególne deski, z których utworzona jest ściana. Deski te są połączone ze sobą napłask najkorzystniej zapomocą gwoździ 5, które rozmieszcza się w ten sposób, aby gwoździe, łączące dwie sąsiednie deski, były przesunięte względem gwoździ, łączących dwie następne deski, na pewną odległość, czyli, aby gwoździe były rozmieszczone w szachownicę, przyczem deski są ustawione pionowo, t. j. długość deski tworzy całą wysokość lub tylko część wysokości ściany. Ścianę, utworzoną z desek 1, usztywnia się zapomocą rygli 6, wpuszczonych w rowek, utworzony z prostokątnych wycięć w poszczególnych deskach (fig. 3, 4 i 7). Na ryglach umieszcza się belki stropowe 7 lub legary podłogowe.

Przedstawione na rysunku usztywnienie podłużne ściany zapomocą rygla 6, wpuszczonego w rowki desek 1, może być uskutecznione również przez połączenie desek 1 z rygłem 6 innymi sposobami, bez stosowania rowków.

Ściana, zbudowana w opisany powyżej sposób, wykazuje w porównaniu ze ścianami znanymi tę zaletę, iż deski po zeschnięciu się i wypaczeniu (fig. 6) tworzą między sobą komory zamknięte 11 lub komory otwarte 12, które następnie zamyka się warstwami, zwykle stosowanymi, jak np. papą 2, tynkiem 3, szalówką 4 i t. d.

Zsychanie się drzewa, które przy innych sposobach budowy domów jest zjawiskiem szkodliwym, powodującym ciągłe uszkodzenia różnych części budynku (pękanie tynków, tworzenie się szczelin w ścianach, psucie się pionowych przewodów kanalizacyjnych i wodociagowych i t. d.) w niniejszym sposobie działa raczej dodatnio (fig. 5 i 6), gdyż ściana, utworzona z desek, ustawionych pionowo i łączonych ze sobą napłask, po zeschnięciu i wypaczeniu się tychże zajmuje tę samą przestrzeń co i przed zeschnięciem lub wypaczeniem się desek (fig. 5 i 6) to jest ściana nie zmniejsza zasadniczo ani swej grubości ani swej wysokości.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób budowy domów drewnianych, znamienny tem, że ściany domu zestawia się z szeregu jednakowej grubości i jednakowej lub różnej szerokości desek, ustawionych pionowo i łączonych ze sobą napłask, przyczem szerokość deski biegnie prostopadle do długości ściany.

2. Ściana, wykonana sposobem według zastrz. 1, znamienna tem, że niektóre z desek są cofnięte względnie występują z lica ściany na pewną odległość, wskutek czego tworzy się ściana, której grubość jest większa od szerokości użytych desek lub równa szerokości szerszych z nich.

3. Ściana, wykonana sposobem według zastrz. 1, znamienna tem, że przekrój poprzeczny desek (1) posiada kształt klinowaty lub jest zaopatrzony we wpusty, półwpusty i t. d.

4. Sposób według zastrz. 1, znamienny

tem, że deski pionowe ścian przymocowuje się do rygli poziomych (6), zagłębionych w odpowiednim wycięciu desek (1).

5. Dom, wykonany sposobem według zastrz. 1 i 3, znamienny tem, że grubość desek (1), użytych na budowę ścian, grubość belek stropowych (7) oraz grubość krokwi domu i podtrzymujących te krokwie słup-

ków są jednakowe, a narożniki domu (fig. 2) zaczynają się od słupka o kwadratowym przekroju, którego boki są równe grubości ściany.

Romuald Miller.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

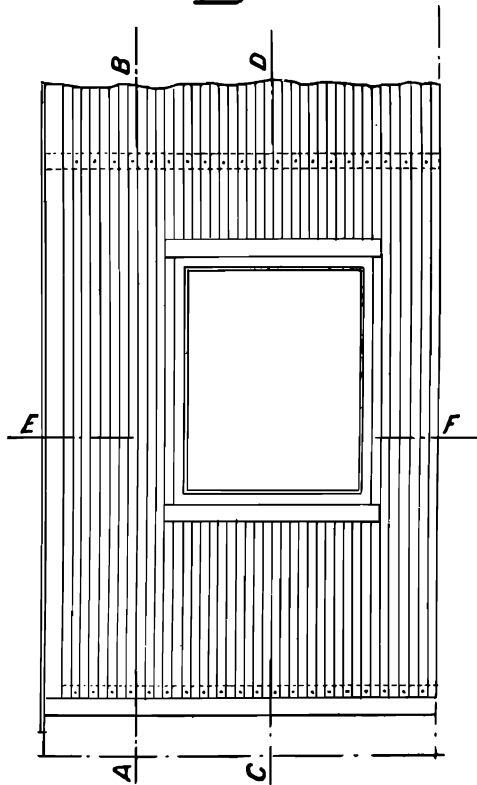

Fig. 3. A-B. Fig. 4. C-D.

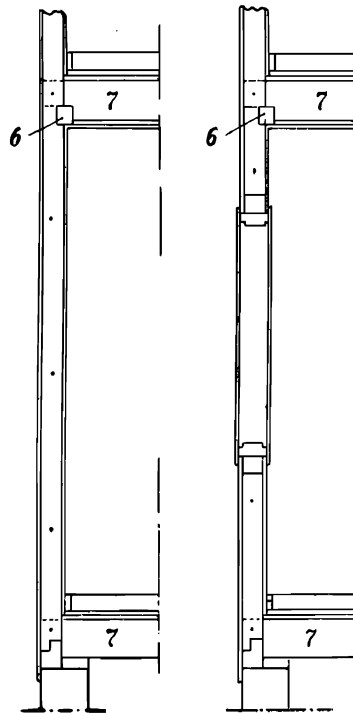

Fig. 2. E-F

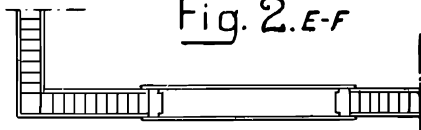

Fig. 7.

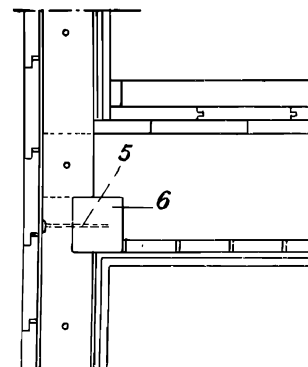

Fig. 5.

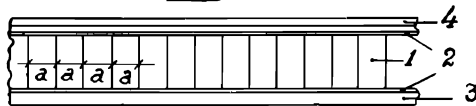

Fig. 6.

